

Преюдициален въпрос

Фиксираното облагане на доходите от т.нар. „непрозрачни“ (местни и) чуждестранни инвестиционни фондове съгласно член 6 от InvStG в противоречие ли е с правото на Европейските общности (член 56 ЕО), доколкото представлява прикрито ограничение на свободното движение на капитали (член 58, параграф 3 ЕО)?

Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 11 юли 2012 г. — Ralph Schmidt (синдик в производството по несъстоятелност относно имуществото на Aletta Zimmermann)/Lilly Hertel

(Дело C-328/12)

(2012/C 303/26)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Ralph Schmidt (синдик в производството по несъстоятелност относно имуществото на der Aletta Zimmermann)

Ответник: Lilly Hertel

Преюдициален въпрос

Поставя се следният преюдициален въпрос относно тълкуването на член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 година относно производството по несъстоятелност ⁽¹⁾:

Компетентни ли са съдилищата на държавата членка, на чиято територия е образувано производство по несъстоятелност относно имуществото на длъжника, да разгледат основан на несъстоятелността отменителен иск, предявен срещу ответник, който е без местоживеее или седалище на територията на държавата членка?

⁽¹⁾ ОВ L 160, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 1, стр. 143.

Иск, предявен на 13 юли 2012 г. — Европейска комисия/Португалска република

(Дело C-335/12)

(2012/C 303/27)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представител: А. Сaeiros)

Ответник: Португалска република

Искания на ищеца

— да се обяви, че поради отказа на португалските власти да предоставят на разположение сумата от 785 078,50 EUR, съответстваща на митата за неизнесените запаси от произведената в излишък захар, вследствие на присъединяването на Португалия към Европейските общности, Португалската република не е изпълнила задълженията си по член 10 ЕО, член 254 от Акта за присъединяване ⁽¹⁾, член 7 от Решение 85/257/ЕИО, Евратом ⁽²⁾, членове 4, 7 и 8 от Регламент (ЕИО) № 579/86 ⁽³⁾, член 2 от Регламент (ЕИО) № 1697/79 ⁽⁴⁾ и членове 2, 11 и 17 от Регламент (ЕИО, Евратом) № 1552/89 ⁽⁵⁾;

— да се осъди Португалската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Според предоставените от португалските власти данни предприятието William Hinton & Sons не е представило доказателства за износа на запасите от произведената в излишък захар, с които е разполагало. На 3 декември 1990 г. тези власти са му съобщили, че то трябва да плати допълнителна сума от 785 078,50 EUR. William Hinton & Sons подава жалба пред Върховния административен съд, който отправя няколко преюдициални въпроса до Съда. Последният постановява на 11 октомври 2001 г. определение по дело William Hinton & Sons ⁽⁶⁾, в което посочва, че тези въпроси „са [възникнали] в рамките на спор между William Hinton & Sons Lda [...] и Fazenda Pública относно събирането [...] на налог върху запасите от произведената в излишък захар на William Hinton“. На 8 май 2002 г. Върховният административен съд отменя плащането на допълнителната сума на основание, че съобщаването за това, че тя е дължима, е направено едва след изтичане на давностния срок.

Както става ясно от последващата практика на Съда, тоест от Решение от 7 декември 2004 г. по дело Koninklijke Coöperatie Cosun/Комисия (T-240/02, Recueil, стр. II-4237) и от Решение от 26 октомври 2006 г. по дело Koninklijke Coöperatie Cosun/Комисия (C-68/05 P, Recueil, стр. I-10367), посочената сума от 785.078,50 EUR вече не можело да се счита за „налог“, както е направено в определението на Съда по дело William Hinton & Sons, а като „собствени ресурси“ на Общностите.

Всъщност макар и тази съдебна практика да се отнася до събирането на сума по член 3, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2670/81 ⁽⁷⁾, тъй като дадено количество захар В не е било изнесено от Общността, това не променя факта, че данъчното събитие, от което възниква това задължение за плащане на посочения налог, е по същество идентично с предвиденото в член 7, параграф 1, буква а) от Регламент № 579/86, предмет на настоящото дело. Тази разпоредба предвижда плащане на налог върху количествата захар, които превишават резерва за прехвърляне и които не са били изнесени извън Общността, тъй като съгласно член 5, параграф 2 от последния регламент тези количества се считат за продадени на вътрешния пазар на Общността.

В съответствие с член 2 от Решение 85/257 приходите от вноските и другите мита, предвидени в рамките на общата организация на пазарите (наричана по-нататък „ООП“) в сектора на захарта, представляват собствени ресурси.

От член 254 от Акта за присъединяване следва, че посочената сума се вписва в рамките на ООП в сектора на захарта. В тази разпоредба се посочва, че запасите на продукти, които трябвало да бъдат премахнати от Португалската република за нейна сметка, са тези, които надвишават количествено тези, които могат да бъдат считани за нормален резерв за прехвърляне и че „понятието за нормален резерв за прехвърляне ще бъде определено за всеки продукт в зависимост от специфичните критерии и цели на всяка обща организация на пазара“, следователно за захарта „понятието за нормален резерв за прехвърляне“ трябва да се определи в зависимост от критериите и целите, специфични за ООП в сектора на захарта. Следва, че общностната правна уредба относно премахването на запасите от захар се вписва в рамките на ООП на захар.

Регламент (ЕИО) № 3771/85⁽⁸⁾ е предвиждал въз основа на член 258, параграф 3 от Акта за присъединяване „общите разпоредби за прилагане на член 254 от [Акта] за прилагане“, определял понятието за „продукти в свободно обращение на португалската територия“, е посочвал, че „условията [за неговото] прилагане“ ще се приемат „в съответствие с процедурата, предвидена [...] в съответните разпоредби на другите регламенти относно обща организация на селскостопанските пазари“ и е подчертавал, че „условията за прилагане [...] ще включват в частност [...] условията за продажба на излишъците от продукти“ и че тези условия „е възможно да предвидят [...] облагане с налог в случай, че заинтересованото лице не спазва условията за продажба на излишъците от продукти“.

Регламент № 579/86, установяващ подробни правила относно запасите от продукти в сектора на захарта в Португалия към 1 март 1986 г., е приет от Комисията въз основа на Регламент № 3771/85 и Регламент (ЕИО) № 1785/81 относно общата организация на пазарите в сектора на захарта. Фактът, че регламентът относно общата организация на пазарите в сектора на захарта представлява една от правните основи на Регламент № 579/86 показва, че предвидените в последния норми и следователно горепосочената сума се вписват в рамките на посочената ООП на захар.

Посочената сума от 785 078,50 EUR може да се квалифицира като „собствен ресурс“ на Общността по смисъла на член 2, параграф 1, буква а) от Решение 85/257, тъй като става въпрос за приход от „други мита предвидени в рамките на общата организация на пазарите в сектора на захарта“, произтичащ от специалния режим, установен за Португалската република към момента на присъединяването на тази държава членка, тоест сума, която португалските власти е трябвало да съберат в съответствие с член 7, параграф 1, буква а) от Регламент № 579/86.

В своя член 1 Регламент № 3771/85 установява „общите разпоредби за прилагане на член 254 от [Акта] за присъединяване“ и подчертава в член 3, параграф 1, буква б), второ тире, че се считат „за продукти в свободно обращение на португалската територия: [...] внесените в Португалия продукти, за които са изпълнени формалностите по вноса, са събрани в Португалия митните сборове и изискуемите такси с равностоен ефект и за които не се прилага пълна или частична отстъпка за плащането на тези мита и такси“. Член 3, параграф

1, буква б), второ тире от Регламент № 3771/85 се отнася до всички „внесени в Португалия“ продукти, следователно обхваща и тези с произход от други държави членки.

Следва, че при изчисляването на запасите от захар в свободно обращение на португалската територия към 1 март 1986 г. захарта с произход от Дания е могла и е трябвало да се вземе предвид. Португалските власти считат, че дори и ако при конкретните обстоятелства Дания е трябвало да се счита за трета страна, количеството захар (796 821 kg), внесено с „декларация за внос № 246“, не следвало да бъде взето предвид при изчисляването на тези запаси, тъй като според тях въпросната захар не е била в свободно обращение към 1 март 1986 г.

Комисията не споделя това становище, доколкото в своето решение от 26 март 1996 г. Tribunal Tributário de Segunda Instância е приел, че митническото оформление на въпросната захар е извършено на 27 февруари 1986 г. и че на същата тази дата е било разрешено нейното пускане в свободно обращение и за консумиране.

В Решение 85/257, в заместилите го впоследствие решения, както и в Регламент №1552/89, който установява условията, при които „собствените ресурси“ се предоставят на разположение на Комисията, предоставянето на разположение на тези ресурси не е поставено в зависимост от тяхното вписване в общностния бюджет. Членове 371 и 372 от Акта за присъединяване имат за цел да приспособят прилагането на Решение 85/257 към специфичното положение, възникнало от присъединяването на Португалия, и не са пречка приходите, произтичащи от сумата по член 7, параграф 1, буква а) от Регламент №579/86, тоест в случая 785.078,50 EUR, да бъдат квалифицирани като собствени ресурси.

Квалифицирането на сума като собствен ресурс на Общностите произтича от общностното законодателство и в частност от Решение 85/257, като квалификацията, която правят държавите членки, не е релевантна.

Съгласно съдебната практика не е необходимо да се доказва, че загубата на собствени ресурси е била причинена от грешка на един или друг национален орган. Достатъчно е да се констатира, че вследствие на окончателно решение на Върховния административен съд е било прието, че длъжникът не е бил длъжен да плаща митата и че това обстоятелство е пряко свързано със закъснените действия на португалските власти през 1990 г. Съдът е потвърдил това становище на Комисията в Решение от 15 ноември 2005 г. по дело Комисия/Дания (C-392/02, Resueil, стр. I-9811).

Решението на Върховния административен съд от 8 май 2002 г. потвърждава, че позицията на Комисията е правилна от правна гледна точка, в смисъл че задължението не е било съобщено своевременно на длъжника (в рамките на тригодишния срок),

следователно неговото плащане не е било възможно и че в резултат на това собствените ресурси не са били предоставени на Комисията.

- (¹) Акт относно условията за присъединяване на Кралство Испания и Португалската република и промените в учредителните договори (ОВ L 302, 1985 г., стр. 23).
- (²) Решение на Съвета от 7 май 1985 година относно системата за собствени ресурси на Общностите (ОВ L 128, стр. 15).
- (³) Регламент на Комисията от 28 февруари 1986 година установяващ подробни правила относно запасите от продукти в сектора на захарта в Испания и в Португалия към 1 март 1986 г. (ОВ L 57, стр. 21).
- (⁴) Регламент на Съвета от 24 юли 1979 година относно допълнителното събиране на несъбрани вносни или износни сборове, които не са били изискани от длъжника за стоки, декларирани за митнически режим, включващ задължение за плащане на тези сборове (ОВ L 197, стр. 1).
- (⁵) Регламент на Съвета от 29 май 1989 година за прилагане на Решение 88/376/ЕИО, Евратом относно системата на собствените ресурси на Общностите (ОВ L 155, р. 1).
- (⁶) Recueil, стр. I-7511.
- (⁷) Регламент (ЕИО) № 2670/81 на Комисията от 14 септември 1981 година относно определяне на подробни правила за прилагане по отношение на производството на захар при надвишаване на квотата (ОВ L 262, стр. 14).
- (⁸) Регламент (ЕИО) № 3771/85 на Съвета от 20 декември 1985 година относно запасите на селскостопански продукти, намиращи се в Португалия (ОВ L 362, стр. 21).

Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank van Koophandel te Gent (Белгия) на 19 юли 2012 г. — Euronics Belgium CVBA/Kamera Express BV и Kamera Express Belgium BVBA

(Дело С-343/12)

(2012/С 303/28)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank van Koophandel te Gent

Страни в главното производство

Ищец: Euronics Belgium CVBA

Ответник: Kamera Express BV, Kamera Express Belgium BVBA

Преюдициални въпроси

Член 101 от Закона за пазарните практики и защитата на потребителите, който наред с всичко останало има за цел да защити интересите на потребителите и гласи следното:

„Член 101, параграф 1. На предприятията се забранява да предлагат за продажба или да продават стоки на загуба.

За продажба на загуба се смята всяка продажба на стоки на цена, която не съответства поне на цената, на която предприятието е закупило стоките или която предприятието би следвало да заплати, за да придобие стоките отново, след като се приспаднат предоставяните и окончателно запазваните евентуални намаления. За да се установи дали е налице продажба

на загуба, не се вземат предвид намаленията, които се предоставят от страна на предприятията, изключително или неизключително, във връзка с поемани от предприятията задължения, които не са във връзка с покупката на стоки.“,

противоречи ли на Директива 2005/29/ЕО (¹), доколкото забранява продажбата на загуба, а тази директива изглежда не забранява подобна търговска практика и е възможно белгийският закон да съдържа по-строги изисквания, отколкото предвидените в Директива 2005/29/ЕО и в забраната по член 4 от същата?

- (¹) Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нееложни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нееложни търговски практики“) (ОВ L 149, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260).

Жалба, подадена на 24 юли 2012 г. от Съвета на Европейския съюз срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 4 май 2012 г. по дело T-529/09, Sophie in 't Veld/Съвет на Европейския съюз

(Дело С-350/12 P)

(2012/С 303/29)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Съвет на Европейския съюз (представители: P. Berman, B. Driessen, Cs. Fekete)

Други страни в производството: Sophie in 't Veld, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

— да отмени обжалваното решение на Общия съд,

— да постанови окончателно решение по предмета на настоящата жалба,

и

— да осъди жалбоподателя по дело T-529/09 да заплати направените от Съвета разноски в производството по посоченото дело и в настоящото производство по обжалване.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба се отнася до тълкуването на изключенията, отнасящи се до защитата на обществен интерес в областта на международните отношения и защитата на правните становища. Тези изключения са уредени съответно под формата на абсолютно изключение от правото на публичен достъп в член 4, параграф 1, буква а), трето тире от Регламента (¹) и под формата на ограничено изключение от правото на публичен достъп в член 4, параграф 2, второ тире от същия регламент.